

VÖRÖS LOBOGÓ

Az R. M. P. Arad-tartományi bizottsága és a tartományi néptanács lapja

X. évfolyam, 3060. szám

4 oldal, 20 bani

1954. december 22. szerda

- Igazi barátság (2. oldal).
- A házasság kárral jár (2. oldal).
- Az aradi pionir-palota könyvtárában (2. oldal).
- Boldog gyermekeink mesevilága — Látogatás az OCL játékiállításán (2. oldal).
- A dolgozók beadványainak elintézése a lipparajoni néptanácsnál (2. oldal).
- Szétosztották közös munkájuk gyümölcsét (3. oldal).
- Gyenge számolás (3. oldal).
- Az új élet útján (3. oldal).
- Churchill rosszhiszemű akcióiról (3-4. oldal).
- Minden erőt a felvásárlási terv teljesítéséért (3. oldal).
- Németország minden táján nő a párisi egyezmény ratifikálása elleni tiltakozó mozgalom (4. oldal).

- Nemzetközi szemlé — A szovjet kormány jegyzéke választat elé állítja a francia nemzetgyűlést (4. oldal).
- A Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság kereskedelmi kormány-küldöttsége Moszkvába érkezett (4. oldal).
- Az Egyesült Államok és Csang Kai-sek katonai egyezménye súlyosan veszélyezteti a békét (4. oldal).

Gazdag kulturtevékenységet fialvakon a téli időszakban

Fialvakon a téli hónapok a legalkalmasabbak a kulturtevékenység ki-szélesítésére. Hosszu téli esteken a dolgozó parasztok szívesen gyűlnek össze a kulturothtonban, hogy érte-süléseket szerezzenek kül- és belpoli-tikai eseményekről, kicserélhessék ta-paszlatait, megbeszéljék egy-egy élenjáró dolgozó paraszt munkamód-szerét, közösen elővassanak egy me-zőgazdasági, vagy irodalmi tárgyú könyvet, együtt gyönyörködjenek a falu kulturothtonjának próbáin a fia-talok és idősebbek tehetségében. Ez azonban csak azokban a községekben lehetséges, ahol a kulturothton ide-jében előkészítették a téli időszakra.

A múlt évi tapasztalatok ország-szerte s így tartományunk viszonyla-tában is azt mutatták, hogy ott, ahol a kulturothton idejében kiavították, könyvekkel, újságokkal látják el, a rádiót használható állapotba hozták, tervszerűsítették a különböző kultu-rmegnyilvánulásokat s ugyanakkor a kulturothton fűtéséről és világításá-ról sem feledkeztek meg, — az ered-mény nem maradt el.

Ebben az időszakban a kulturoth-tonok igazgatóinak fokozottabb mér-tékben és több lelkiismeretességgel kell felkészülniük a téli kulturmun-kára. Mindenekelőtt szükséges, hogy a kulturothtonok egy jól átgondolt terv alapján működjenek, melyet a munka megkönnyítése céljából fel kell osztani havi, heti és napi tervekre. Ugyanakkor névszerint fel kell tűn-tetni azoknak az elvtársaknak a ne-vét, akik a tervbevitel feladatáért felelnek. A terveknek magukban kell foglalniuk mezőgazdasági kérdése-ket, foglalkozó előadásokat is. Nem hiányozhat a tervből az olvasókörök munkájának tervszerűsítése sem.

Az aradtartományi községek kul-turothtonai közül már eddig is több-nek gazdag munkaterve van. Így pél-dául Szépfalu kulturothtonának a té-li időszakra elkészített munkaterve többek között magában foglalja a nevelőhatású kulturmunka kiszélesíté-sét mind a községben, mind a kollektív gazdaságban, agrotechnikai kör-ök létesítését és felvilágosító jellegű előadások sorozatát. A munkaterv több pontja nemzetiségi kérdéssel foglalkozik. Ezenkívül szerepel a tervben egy betűvető tanfolyam be-indítása, egy kulturagrációs csoport létrehozása és rádió-előadások, stb. Hasonlóképpen gazdag Simánd, Hal-mágy, Kiszindia kulturothtonainak munkaterve.

Vannak azonban a tartományban olyan községek is, ahol nyoma sincs a téli kulturmunkára való előkészü-letnek. Ez a helyzet a borosjenő-rajoni Sélend, Lugozó, Deszháza községek kulturothtonaiban. Ezekben a községekben nagymértékben a rajoni néptanács végrehajtó bizottságának a hibájából az a helytelen vélemény alakult ki, hogy a kulturothton le-het egész héten zárva, csak vasárnap legyen nyitva — bál céljából. Ezek-nek a kulturothtonoknak igazgatói sürgősen számolják fel helytelen na-gatartásukat s legrovidebb időn belül meg kell indítani a kulturothton az em-lített községekben. Ugyanez a fel-a-datla valamennyi kulturothton igaz-gatójának, ahol a téli előkészületek még nem történtek meg. Minden kul-turothtonnak a tudomány eredményei-nek hirdetővé kell válniuk, a dolgozó parasztok a kulturothtonban kell megszerezzék a szükséges ismerete-t, hogy a természet jelenségeit tu-dományos alapon értelmezzék. Ilyen tárgyú előadásokat jól felkészült elő-adókkal kell tartatni, akik ugyanak-

kor helyi példákkal is meg tudják magyarázni a felmerülő kérdéseket.

A téli hónapokban különös figyel-met kell fordítani a kulturothtonok kulturcsoportjainak tevékenységére. A kulturothtonok mellett működő kul-turocsoportok tagjainak számát állan-dóan növelni kell új tagokkal, s új műsorszámokkal kell gazdagítaniuk előadásait. A kulturocsoportoknak elsősorban a helyi népművészettel kell támaszkodniuk, ugyanakkor el kell sajátítaniuk az együttes népzenei-gyek népművészetét is, mely lehetővé teszi gazdag kultúrélet kibontakozá-sát. Aszínjátzó csoportok a verseny szemellett tartásával készüljenek eb-ben az időszakban. Új színdarabokat kell tanulniuk, melyek a szocialista hazafiságot s a proletármunkaéletet se-gejtik fejezik ki.

A kulturmegnyilvánulásokon le kell leplezni azokat a személyeket, akik a román nép és az együttes népzenei-tekhez tartozó dolgozó parasztok kö-zött ellentétet szítanak. A kultu-r-előadások a román és az együttes népek testvériségének megszilárdítá-sát kell elősegíteni. A kulturocso-por-toknak népszerűsíteniük kell a me-zőgazdasági munkában kitűnt dolgozó-kat és szatirikus jelenetekkel bírálják a lemaradottakat. A kulturocsoportok nevelése céljából nagyon hasznos, ha a községek kulturothtonai hivatá-sos színészek látogatását szervezik meg, akik utmutatásokkal fellendít-hetik egy-egy kulturocsoport munká-ját.

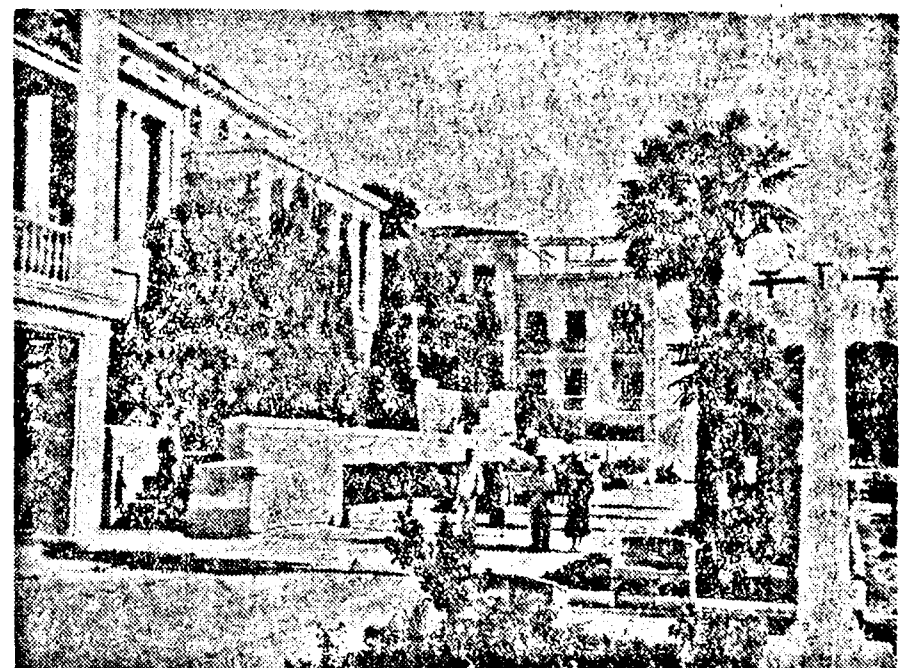
A téli időszakban fontos feladat hárul a falusi könyvtárosokra is. A könyvtárosoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a falu dolgozóinak kultur-igényei szerint szervezzék meg mun-kájukat. Legújabb mezőgazdasági szakkönyvekkel, irodalmi termékekkel, friss újságokkal és folyóiratokkal kell ellátniuk az olvasókat. De elenged-hetetlenül szükséges az olvasók szá-mának kibővítése céljából, hogy a könyvtárak könyvmértéket, meg-beszéléseket tartsanak az olvasókkal, a község dolgozóival. A könyvtá-ro-soknak is felvesz a téli előadások, amit kötelesek megbeszélni a kulturothton igazgatójával.

Tartományunk könyvtárai közül so-kan szép eredményt értek el az utó-bbi időben. Így például a körösjarjoni könyvtár, a perjámosi falusi könyvtár és a szentannai könyvtár. De vannak gyengén működő könyvtárak is. Ilye-nek a Gurahonc, lipparajoni, vala-mint a zabrani könyvtárak. A könyv-tárosoknak a könyvtérjesztés megja-vítása, az olvasók számára kibőví-tése érdekében az állandó olvasók-ból kollektívákat kell alakítaniuk. Komoly feladatok hárulnak a köz-ponti könyvtárosokra is, amelynek bi-ztonságát a könyvtárak legújabb kö-sítései kell ellátni.

A dolgozó parasztoknak a kultu-rothtonokban kell megismerkedniük a II. pártkongresszus irányelv-tervezé-tével, a párt politikájával. Itt kell el-sajátítaniuk a legújabb agrotechnikai módszereket. A kulturothtonokban fo-lyó kulturtevékenység elő kell segítsé-s a munkásszítást és a dolgozó pa-rasztok szövetségének megerősíté-sét, az együttes népek barátságának megszilárdítását s a falu kulturális színvonalának állandó emelkedését.

Ezt csak akkor valósíthatják meg a kulturothtonok, ha megfelelő támo-gatásban részesülnek a helyi néptá-nács végrehajtó bizottsága, a rajoni, valamint a tartományi néptanács kul-turostályai részéről. Ezeknek a szer-ve-knek ellenőrző munkájukkal hozzá kell járulniuk gazdag kulturtevékeny-ség megerősítéséhez.

Gondoskodás az emberről

A Szovjetunió népei egyformán élvezik az emberről való gondosko-dás valamennyi vívmányát. Kaukázusban például a Mateszto folyó völ-gyében korszerű sanatórium áll a szovjet dolgozók rendelkezésére.

Tartományunk dolgozóinak egységes állásfoglalása

Nem felejtünk!

Lelkesen csatlakozom én is azok-hoz a milliókhoz, akik egyetértene-k az európai béke és biztonság kérdé-sével foglalkozó moszkvai értekezlet közös nyilatkozatával.

Nem felejtetem el a második vi-lágháború borzalmait, a hitleristák kegyetlenkedéseit. Akkor még gyer-mek voltam. Szüleimet, testvéreimet, valamint hozzátartozóimat megölte a gyilkos bomba. Egyedül, védelem nélkül maradtam.

Aztán jött a felszabadulás. Hazánk nap-nap után kezdett talpraállni! a Szovjetunió segítségével és meg-in-dult azon az úton, amely a szocia-lizmus felé vezet.

Az iskola kapui megnyitáltak elő-tűnk, munkásgyermekek előtt. Azóta nem vagyok egyedül. Mellettem áll-nak mindazok, akik határozottan mondják: békét akarunk, le a hábo-rus uszítókkal! Mellettem van az egész ország, a szabad és független haza és az a legyőzhetetlen erő, amely ma is irányítja tetteinket: a párt.

Országunk, valamint az összes demokratikus országok nap-nap után fejlődnek. De nyugaton újra tornyo-sulni kezdenek a háború sötét fel-hői. Az angol-amerikai imperialisták újra háborúra készülődnek. De a világ békétakaró erőit nem tudják legyőzni.

Chivu Stoica elvtárs a moszkvai értekezleten kifejezte hazánk dolgo-zóinak békeakarát. Minden erőnk-kel azon vagyunk, hogy tiltakozzunk a párisi egyezmény ratifikálása el-len, amely egy újabb vérontást vonna maga után.

Mi nem felejtjük el a második vi-lágháború borzalmait. Azért fog-lalunk szilárdan állást a moszkvai értekezlet közös nyilatkozata mel-lett, hogy ezek a szörnyűségek ne ismétlődhessenek meg.

Bogdán Gábor,
ifj. úrnál

Elítélik Nyugat-Németország felfegyverzését

Szentanna község németajku dol-gozói a „Vasile Roaita” kulturothton-ban gyűltek össze, hogy tiltakozzanak egy új Wehrmacht létesítése, Nyugat-Németország remilitarizálása ellen.

A nagygyűlés résztvevői figyelem-mel hallgatták meg Dörner Máriát, aki beszámolt a jelenlegi nemzetközi helyzetről, az európai béke és bizton-ság kérdésével foglalkozó moszkvai értekezletről és a közös nyilatkozat jelentőségéről. Rámutatott arra, hogy a német militarizmus most is, csak-ugy, mint a múltban, a népek kegyet-len ellensége. A német militarizmus a nyugati imperialisták eszköze agresszív tervek keresztülvitelében. Kifejtette, hogy Adenauer nyugatné-met bábkanclár és társai készek ar-ra, hogy feloldozzák a német népet, vagyonát, az ország összes javait. Ez-zel Adenauerék elárulják a német nép nemzeti érdekeit s pusztulásba döntik. De a német nép felveszi a harcot a militarista kalandorok kísér-leinek megállítására ellen. Ezt bi-zonyítják a Német Demokratikus Köztársaságban és Nyugat-Német-or-ságban megtartott tömegmértű til-takozó gyűlések, tüntetések.

Ezután számos felszólalás hang-zott el. A dolgozók rámutattak arra, hogy hazánk németajku lakossága is megélelgyzi a nyugatnémet milita-risták agresszív kísérleteit, egysége-sen csatlakoznak a moszkvai értekezlet közös nyilatkozatához s harcol célki-tűzéseinek maradéktalan valórváltá-sáért.

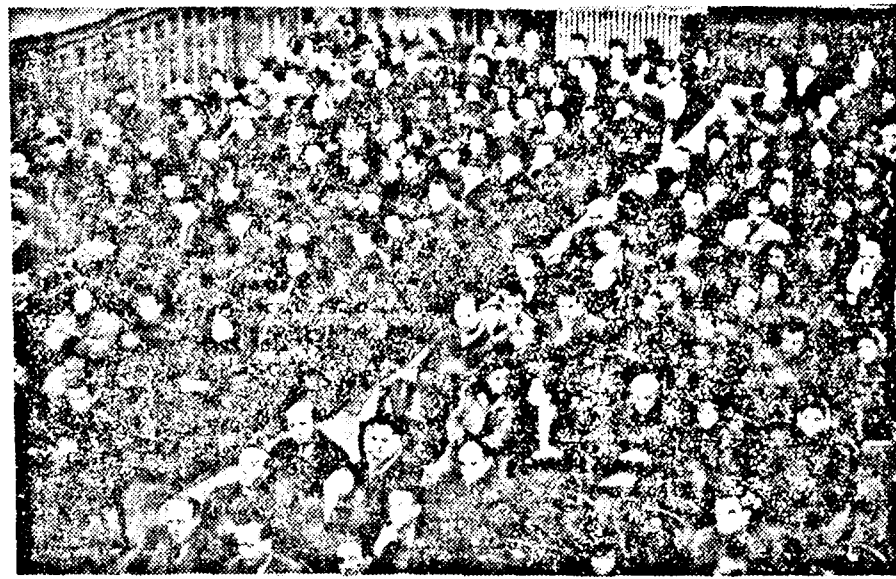
— Mi nem akarunk háborút! A há-boru csak rombolást és nyomort idéz elő. Mi békét akarunk és megvédjük a békét! — mondotta egyebek között Franck Ferenc.

Auer János felszólalásában elítélte az imperialisták galád kísérleteit, akik fel akarják támasztani a minden becületlen ember által meggyűlölt hitlerista Wehrmachtot.

A szentannai németajku dolgozók nagygyűlése újabb bizonyítéka volt annak, hogy hazánk dolgozó népe, a románok és a nemzeti kisebbségek együttes erővel küzdenek a béke meg-védéséért, az európai béke és bizton-ság megerősítéséért.

Anton Maria,
levelező

A kultura védelmében

Szerte az országban a városi és falusi dolgozók állást foglalnak az imperialista országok háborus készülődései ellen.

Szombaton, a Kulturpalota dísztermében egybegyűltek városunk ér-telmiségi dolgozói is, hogy egységesen kifejezzék tiltakozásukat a nyu-gatnémet revansvágyó körök politikáját támogató imperialisták háborus készülődései ellen. Képünk a gyűlésen megjelentek egy csoportját ábrá-zolja.

„Nem akarjuk, hogy újabb német milliók pusztuljanak el a háboruban”

Délután 3 órakor már kisebb cso-portok gyűltek az aradi „Pe-tőfi” kulturothton hatalmas termében. Itt is, ott is a leggyőzebb kérdésről folyik a szó, Nyugat-Németország fel-fegyverzéséről, az új háború veszé-lyéről.

Fiatalkor, idősebbek, férfiak, nők egyöntetűen hangoztatják: a német nemzeti kisebbség békét akar, tovább-akár haladni a szocializmus útján és nem akar ismét ágyútölteléké válni imperialista érdekekért.

Lassan megtelik a terem és amikor elérkezik a nagygyűlés megkezdése-re kitűzött időpont, már szükség bi-zonyul a hely. Még a falak mentén is összehúzódnak a résztvevők. Eljötték munkások, a kollektív gazdaság tagjai, az állami gazdaság dolgozói, egyenileg gazdálkodó dol-gozó parasztok, tanítók, tanárok és más értelmiségiek. Nagyszámú házi-asszony, szorong a padokorban, so-kan gyermekeiket is elhozták, hiszen az ő jövőjükről lesz szó ezen a gyű-lésen.

Feszült figyelemmel hallgatják Al-becker József malomgépész szavait, amikor, mint a nagygyűlés elnöke, javaslatot tesz a napirendre vonatko-zóan. Az elfogadott pontok értelme-sen Schiller Mátyás, a német tan-nyelvű pedagógiai iskola tanára is-merteti az európai biztonság és béke szavatolásával foglalkozó moszkvai értekezletről kiadott közös nyilatko-zat szövegét. Rámutat az előadó arra a hatalmas és legyőzhetetlen erőre, amelyet a Szovjetunió képvisel a ma-sodik világháború után. Hangsúlyozza, hogy a Szovjetunió, amely képes volt a hitleri hadigépezetet megse-misíteni, ma sokkal erősebb, mint va-laha. A Szovjetunió mellett állnak a hatalmas Kínai Népköztársaság, a Német Demokratikus Köztársaság és a többi népi demokratikus államok, amelyek együttesen kilencszázmillió embert képviselnek.

Amikor a nagy lelkesedéssel foga-dott beszámoló véget ér, Friedrich Ferenc, a kollektív gazdaság tagja emelkedik szólásra.

— Mi már megvanulunk, hogy mit jelent a háború. Ezért harcolunk el-lene. Új életet építünk magunknak és gyermekeinknek a Román Népköztár-saságban. Olyan nagyszerű életet, amelyről azelőtt nem is álmodhat-tunk. Ezért, ha kell, fegyverrel véd-jük meg mindazt, amit a dolgozó nép állama adott nekünk. Nem félünk az atom- és hidrogénbombával való fenyegetésektől, mert, módunkban áll az ellenség csapásaira hasonló csa-pással válaszolni.

Nagy taps fogadja ezeket a szava-kat, majd egyenlőre a szónok fel Maurer Péter tanító, Hankst Borbála dolgozó parasztlány és mások. „Nem akarunk háborút, nem akarjuk többé gyermekeinket elveszíteni” — ez csendül ki szavaikból, de ugyan-

akkor az elhatározás is, hogy ha kell, minden eszközzel megakadályozzák az imperialisták gonosz terveik ke-resztülvitelében.

Printz Karolina tanítónő szaval mely hatást keltenek a résztvevőkben. Valóban, a jelenlévő anyák legben-sőbb érzelmét fejezi ki, amikor ezeket mondja:

— Még nem heventük ki az elmúlt háború csapásait, még nem felejtjük el az elvesztett fiainkat, hozzátar-tozóinkat, akiket elsodort mellőlünk a gonosz hitleri háború gyilkos azele, — majd így folytatja:

— Mi a gyermekeinket munkára akarjuk szoktatni. Munkásokat, me-zőgazdasági dolgozókat. Értelmiségi-eket akarunk nevelni belőlük. Házaikat akarunk építeni, iskolákat és kórhá-zakat és harcolunk azok ellen; akik ezeket le akarják rombolni. Mi békét akarunk, békét, amelyet meg is véd-mezünk.

Kleininger Miklós római katolikus lelkész is felszólt.

— Ötvenmillió ember pusztult el az elmúlt világháborúban és ezek közül nyolcmillió német volt, — mon-dotta, majd így folytatta: — Csak a német nép ellenségei akarják, hogy újabb német milliók pusztuljanak el egy új háborúban. Egyedül az egysé-ges demokratikus Németország meg-alkotása fejezheti ki minden becse-letes német legforróbb óhaját. Ezt akarják Nyugat-Németország és a Német Demokratikus Köztársaság dolgozói egyaránt és ezt akarjuk mi is, a Román Népköztársaságban élő német nemzetiségi kisebbség tagjai is.

Most félkarú rokkant férfi, Schrag-ner József emelkedik szólásra.

— Nézzetek rém. En még szeren-esen mondhatom magam, hogy él-ve kerültem ki a rettenetes vérziva-torból. Ahogy itt körülnezek ebben a nagy teremben, nem látok senkit, aki-nek családjában ne gyászolnának há-boruban elesett családtagot, ne szá-nakoznának megrokkant apa, gyer-mek és testvér felett, ne vágyakozná idegenbe hurcolt rokonok után. Tudom, hogy valamennyi ujaradi né-met család nevében beszéltek, amikor innen kiáltom a háborus gyűlöletök felé: Nem akarunk több szenvedést, békében akarunk élni, dolgozni és élvezni munkánk gyümölcsét. Ne mi pusztuljunk el, hanem azok, akik háborút akarnak.

Hatalmas taps kíséri szavait, majd egyszerre lendülnek magasba a ka-rok, amikor megszavazzák az ifjabb Friedrich Ferenc, a kollektív gazda-ság brigádosa által felolvasott hatá-rozati javaslatot:

Az ujaradi német nemzetiségű dolgozók békét akarnak. Németország békés, demokratikus egyesítését, tes-tvéri barátságot a román néppel és valamennyi nemzetiségi kisebbség dolgozóival, akikkel összefogva ké-szek az ellenség csapásaira csapással válaszolni.

Tiltakozó gyűlés Zimándon

Vasárnap délután a zimándujfalui kulturothtonban tiltakozó gyűlésre jöttek össze a község dolgozói.

Cziling Antal, a Tudomány és Kultúrafejlesztő Társaság küldötte ismertette a nemzetközi helyzetet. Rá-mutatott a moszkvai értekezleten résztvevő államok határozataira, a-melyek a béke megszilárdításának útját jelölik meg. Az előadó hangsú-lyozta, hogy mi, a Román Népköz-társaság dolgozói nem akarunk há-borút. Még igen élesen él emlékeze-tünkben az elmúlt második nagy vi-lágégés borzalma. És most a nyugati nagyhatalmak ismét egy új háború ki-robbantására törekednek. A nyugati országok öntudatos dolgozói azonban ellenállnak ennek a veszélynek és önfeláldozó harcot vívnak, hogy mi-nél többen felismerjék a német mili-tarizmus feltámasztásával járó vesz-élyt és küzdenek a béke megszilárdításáért, az európai kollektív biz-tontság megerősítéséért. Nap-nap után érkeznek hírek — mondta az előadó — arról a hőies küzdelem-ről, amelyet a francia, angol és ame-rikai nép legjobbjai vívnak az új Wehrmacht felállítását ellen.

A moszkvai értekezlet annak a bi-zonyítéka, hogy a Szovjetunió nem-zetközi tekintélyével és erejével ébe-ren őrzi biztonságunkat, a békétábor népeinek jövőjét. Eppen ezért mi, az RNK dolgozói is fogunk össze a béke megmentése érdekében és áll-junk ellen minden háborús kísérlet-nek.

A hozzászólások alkalmával Das-ocai Matild tanítónő elmondta, hogy a múlt háború elnabolta öccsét és édes-anja gyógyíthatatlan betegségét is az okozta. Minden erejével tiltakozik egy újabb háború ellen és arra tö-rekszik, hogy munkájában a béke eszméjének harcos propagálója le-gyen.

Utána Gabnai Erzsébet, az iskola igazgatónője kért szót. A zimándi ta-nerök nevében vállalta, hogy min-den erejükkel latbavetik a béke meg-védésének érdekében. Vállalta, hogy a gyermekeket a proletármunkaélet-ség, a román és a magyar nép tes-tvériségének szellemében nevelik.

Vozár László, a helyi pártalap-szervezet titkára is szószára emelke-dett. Beszédében kifejtette, hogy a nyugati hatalmak már régebben folytatták háborus uszításait és most egy új háború ki-robbantására készülnek. Mi békében akarjuk építe-ni a szocializmust. Tiltakozunk a Wehrmacht feltámasztása ellen. Vá-lalalom a párttagok nevében, hogy a béke eszméjének még lelkesebb ter-jesztői leszünk és leleplezzük a há-borus uszítók agressziós kísérleteit.

A résztvevők aláírták az előadó ál-tal felolvasott tiltakozó nyilatkoza-tot. A gyűlés a zimándujfalui iskola jól sikerült kulturműsorával ért vé-get.

A béke megvédéséért harcolunk!

Az „Otelul” termelőszövetkezet dolgozói nagygyűlésen vitatták meg a moszkvai értekezleten hozott közös nyilatkozatot.

Szövetkezetünk dolgozói egyhan-gulag tiltakoztak a német militariz-mus újjáélesztése ellen és szilárdan állástfoglaltak a béke biztosításá-sá szolgáló moszkvai értekezlet határo-zatai mellett. Podina Ludovic IMSz-tag, elmunkás, a többi között a kö-vetkezőket mondta: „Nem akarok újabb háborút, ezen a gépen akarok dolgozni továbbra is, hazánk felvirá-goztatásáért”.

Alt Boriska hozzászólásában hangsúlyozta: „Egyetlen egy csa-ládját szerető asszony sem akar háborút”. Vállalta: még na-gyobb lelkesedéssel dolgozik, hogy munkájával hozzájáruljon a békéta-bor megszilárdításához.

Klein József elmunkás, újtó, ki-fejtette, hogy négy évig szenvedett a fasista munkatáborokban és szá-mos hozzátartozója pusztult el az auschwitzi haláltáborban. „Munkám-mal harcolok a háborus” uszítók újabb gaztette ellen, a béke megvé-déséért” — mondotta.

A felszólalások után Bencican Lu-liu elvtárs rámutatott a moszkvai ér-tekezlet történelmi jelentőségére és még több munkateljesítmények el-érésére lelkesítette a dolgozókat.

Kotvány Lucia,
levelező

Zábrani községben

A napokban tartották meg Zábrani község dolgozó ifjai tiltakozó gyű-lését a kollektív gazdaság kultu-rothtonban.

Miután Schiff László, a rajoni IMSz-bizottság küldötte feldolgozta a moszkvai értekezlet eredményeit és „Béke”-munkáját, a dolgozó ifjak egyenként emelkedtek szóra és tiltakoztak egy új háború ki-robban-tása, Nyugat-Németország remilitari-

zálása ellen.

A zábrani állami gazdaság IMSz-tagjai nevében Hängiu Vasile többek között ezt mondotta:

— Tudjuk, hogy az osztályellen-ség, a kulákok nem alszanak. Igye-keznék aljas rágalmakat terjeszteni. Vállalom, hogy az eddigigén még fo-kozottabb gondot fordítok az ér-be-ségre és munkámra is még nagyobb lendülettel végzem.

Bíráló eikkeink nyomán

Behozták a lemaradást

November 14-én lapunkban cikk jelent meg „Meddig várunk még Székudvaron a vetésért?” címmel. A cikk bírálta a közéleti néptanácsot és a községi néptanács végrehajtó bizottságát, mert november 11-ig Székudvaron mindössze 54 százalékosan teljesítették a vetési tervet.

A cikkre a községi néptanács mezőgazdasági osztálya válaszolt. Válaszlevelükben kitűnik, hogy a bírálat alapján gyakorlati intézkedéseket fogantatosítottak a dolgozó paraszti mozgósítására és vetőmag cserélték számukra. Így sikerült behozni a lemaradást. Székudvaron 99,7 százalékosan teljesítették a buza vetési tervét.

„Miért használunk tulsok gyufát?”

Lapunk november 16-i számában a „Megjegyzések” rovatban „Miért használunk tulsok gyufát?” címmel cikk jelent meg Helmer Olga levelezőnk tollából. A cikk bírálta a temesvári gyufagyárat a gyufa rossz minőségéért.

Írásunkat a gyár politikai és adminisztratív vezetősége közösen megtagadta a elemzés a gyufa gyenge minőségének okait.

Szerkesztőségünknek küldött válaszával a gyár vezetősége kifejtette, hogy a bírálat helyes volt és intézkedett a gyufa minőségének megjavítása érdekében. Növelték a gyár technikusainak számát és jófelkészült vegyértékműveket alkalmaztak. Elmelelték a gyufakészítésben résztvevőket a minőségi ellenőrzést, az IMSZ-szervezet pedig egy IMSZ-örhélyt alakított. Megírta még, hogy selejtkirakatot létesítettek a gyárban és ezzel is küzdenek a minőség javításáért.

Formális válasz

Lapunk november 18-i számában a „Tesztnevelés és Sport” rovatban „A szomszok tükreben” címmel elemző cikk jelent meg az MVK-mozgalom eredményeiről és hiányosságairól. A cikk többek között megírta, hogy a TEBA-gyár üzemi bizottságát is, mert elhanyagolta ezt a kérdést.

Az üzemi bizottság válaszolt szerkesztőségünknek. Elismerte a bírálat helyességét és megjegyezte, hogy átszervezte a sportközség vezetőségét s így remélhetőleg az év végéig felszámolják a hibákat.

Milyen egyéb intézkedéseket tettek, milyen eszközökkel kívánják felszámolni a hibákat és javult-e azóta a helyzet, erről egy szót sem írtak szerkesztőségünknek. A válasz tehát formális és nem nyújt biztositókat arra, hogy valóban intézkedtek és az év végéig valóban felszámolják az MVK-mozgalom terén megnyilvánuló hibákat.

A pártoktatási módszertani és szervezési hiányosságai a TEBA-gyárban

November 20-i lapszámunkban a fenti című cikk ugyancsak a TEBA-gyárral foglalkozott: a pártoktatási módszertani és szervezési hibáit bírálta.

A gyár pártalapszervezetének bírálója a propagandisták részvételével gyűlésen vitatta meg a cikk alapján a pártoktatási kérdéseket és a bírálat nyomán különböző gyakorlati intézkedéseket fogantatosított a hibák kiküszöbölésére és ezeket részletesen közli is.

Arad „gyermekvárosaként” iszgalommal és örömmel értesült arról, hogy a főtéri gyermekkönyvtár tiszomszedságában kiállításal egybekötött játékbaáz nyílik, ahol kapható minden olyan játék, melyre kiscsny és nagyobb gyermekek vágyakoznak.

Az elmúlt hét egyik délutáni nyolc év körüli, sötétzsmű, göndörbaju fiúcska áldogát a „Játékvár” bejárata előtt és figyelmesen szemlélt a bazar ajtaja köré mesterkedett díszletet, mely az üzet és kinkatrendező jószándéku, de kevéssé meggyőző próbálkozását tükrözte, hogy várszerű várásolja a bazar.

A fiúcska, amikor melléje álltam és követtem figyelő tekintetét, némán utódással vette jelenlétemet s aztán ujjával a díszlet-utva mutatta megkérdező:

— Az ott kicsoda?

Követtem a kis mutatouji irányát s akkor láttam, hogy a díszlet, lenyebb kitérőtoronyban végződik, melynek párkányzatán egy kellemetlenül vigyorgó, napoleoni armádiabeli katonára strázál, fején háromszögűtű kálappal.

— Az ott egy katona — mondtam kiséssé zavartan, mert éreztem, hogy a gyermekben még tisztázatlan ennek a katonának a szerepe s ezzel kapcsolatosan újabb kérdések következnek.

Sejtlemem nem esett. A gyerek folytatta a kérdéssorozást:

— Ellenség az a katona?

— Aligha. Látod, milyen jókedvűen nevet.

Büntudatosan éreztem, hogy a katonavígorgása egy ocsépet sem rokonszenves és szerepe továbbra is tisztázatlan maradt.

— Ha nem ellenség, miért nincs csillag a sapkáján? — faggatott tovább a kislány.

Igazi barátság

A mechanikai és technikai iskolák feladata, hogy jól felkészült technikusokat adjanak fejlődő iparunk számára. Az aradi mechanikai középiskola román és magyar tagozatának tanárai is ezt tekintik központi feladatuknak. Azonban emellett nagy figyelmet szentelnek a román és magyar ifjúságnak a hazafiasság, a proletáremzetköziség, a két nép barátsága és a testvériség szellemében való nevelésére. Negreu Petru igazgató és Kafilievicz Ilona tanulmányi igazgató az iskola egész munkájának megszervezésénél mindenekelőtt figyelembe vette, hogy a tanulók nagy többsége román vagy magyar anyanyelvű. Helyes nevelő és politikai munkájuk eredményeképpen a román és a magyar diákok között a megértés, barátság és testvériség viszonya alakult ki. A felsőbb osztályokban már nagyon sok olyan magyar ifjút találunk, aki a román tagozatból választotta meg barátját és ez fordítva is fennáll.

Együtt tanulnak, együtt dolgoznak a műhelyben, a gyakorlati munkában, közösen játszanak és sportolnak. Az iskola minden megnyilvánulásában egyformán vesznek részt a román és magyar diákok. A száztagú énekharci tagjai november 7. tiszteletére rendezett ünnepélyen éppen olyan lelkesedéssel énekeltek a román dalokat, mint a magyar énekeket.

A technikai, irodalmi és matematika-fizika körben egyformán tevékenykednek magyarok és románok. Különösen kitűnt a technikai körből Crisan Viorel harmadéves tanuló őtisan kollektívájára, amely az iskola villanyüzemét irányítja s bármilyen javítási munkából lelkesedéssel vesz ki részét.

A közös munka nemcsak egymás kölcsönös megbecsüléséhez és baráti kapcsolatok kialakulásához vezetett, hanem egymás nyelvén az elsajátítást is elősegítette. A magyar tanulók tanulói közül az első évben sokan nem tudnak még románul, de a negyedik végén már jól

beszélnek a román nyelvet. A román diákok viszont magyarul tanulnak társaiuktól. Ez két szempontból jelentős. Elsősorban megkönnyíti a nyelv-tanár munkáját, az iskola elvégzése után pedig a magyar tagozat tanulói nyugodtan beiraakozhatnak felsőfokú románnyelvű intézetbe és gyakorlati munkájukban is hasznát veszik román nyelvtudásuknak.

A tanulók körében tapasztalható elvtársias, baráti szellem kialakulásában nem kis része van az iskola tanári kara jó nevelő-oktató munkájának. Így például Dasko Gizella tanárnő, aki a magyar tagozaton román, magyar nyelvet, valamint történelmet tanít, felhasználja az anyag tanulmából adódó lehetőségeket a hazafiasság nevelésére. Az iskola növendékei megtekintették a Marosvásárhelyi Székely Színház által előadott „Fáklyaláng”-ot, ami hozzájárult ahhoz, hogy a gyermekek a történelemből tanultakat mindjobban megértés és elmélyítés. A darab hatására nagy érdeklődés mutatkozik Illyés Gyula élete és munkássága iránt is.

Dasko elvtársnő a szindarab megtekintése után egy órát szentelt annak, hogy felelevenítse az 1848—49-es szabadságharc eseményeit, amelyek győzelemért a román és a magyar nép hősei közösen küzdöttek.

Balázs Sándor tanár mindkét tagozaton tanít. Előadásait során példaképpel hozza fel a Szovjetunió számos népének testvéri együttműködését. Leleplezi a múlt rendszer szűsítő, sovinszta nemzetiségi politikáját és ugyanakkor kidomborítja pártunk és kormányunk nemzetiségi politikájának helyességét, rámutat a román és a nemzeti kisebbségekhez tartozó népek egyenlő jogaira. Hivatkozik az iskola román és magyar tanulóinak közös életére, közös tevékenységére.

Az aradi mechanikai középiskola tanárai és diákjai valóban a testvéri együttműködés szellemében tanulnak, dolgoznak egy zsebb élet megteremtéséért.

Pálfi Ibolya.

Megjegyzések

A halasztás kárral jár

A Világos községhez tartozó Galsa falu közepén kis patak folyik végig, mely a dombok közötti völgyből indul el s melynek medrét elszapozítják, eltömtik a kövek, burjánok és a lehulló föld. Ezért a patak medrét két-három évenként tisztogatni kell. Az utóbbi hat esztendőben azonban ez nem történt meg s így a galsai patakocska esős időben, vagy olvadás idején kiárad és elönti a környéket, a házak, udvarok, istállók talaját. Termőföldek és kertek kerülnek víz alá s nehéz lenne kiszámítani, mennyi kárt okoz a paraszti gazdaságoknak ez a rossz községi gazdálkodás miatt keletkezett áradás.

A világosi néptanács elnöke, Ardelean Vasile elvtárs a galsalak többszöri sürgetésére meg az elmúlt év folyamán gyűlést hívott össze, ahol határozatot hoztak a patakmedr kiásására. Azóta azonban semmi sem történt, holott a falu dolgozó parasztjai készek önkéntes munkával megcsinálni a szükséges medertisztítást, vagy akár az önmegadóz-

tatás alapján elvégeztetni ezt a munkát, de azt akarják, hogy egyszer és mindenkorra megszűnjön az áradásból származó károk.

A néptanács halogató magatartása miatt, a falu lakói türelmetlenek, annál is inkább, mert Crisan Pavel és Ardelean Livia néptanácsai képviselők minden egyes néptanács ülésen szövegszik a falu dolgozóinak ohaját és sürgetik a munkálatok megkezdését.

Ardelean Vasile néptanács elnök azonban egyre csak ígéri, de mit sem tesz az ügyben.

A falu lakói úgy vélik, hogy most, a mezőgazdasági munkálatok befejezése után itt a legjobb alkalom a patakmedr kiásására s ismét kéri a néptanácsot, haladéktalanul kezdje meg ennek a munkának a megszervezését. Csak így kerülhet el, hogy a tavaszi olvadások újabb kiáradásokhoz vezetnek a falu dolgozóinak.

Nagy László, levelező

Boldog gyermekeink mesevilága...

Látogatás az OCL játék-kiallításán

Fején találtam a szőzet döskső, gondoltam s éreztem, hogy a kérdéses sarkokba szorított. Mit mondjak neki? Védelmezzem a díszletfist, csak azért, mert felnőt? Nem. Teljes rokonszenvemmel a gyermek oldalára álltam. Miért festettek a játékholt fölé olyan értelmellen figurát, amely csak megzavarja a gyermekeket? Miért nem festették Téliapót, vagy a gyermek mesevilág valamelyik rokonszenves alakját?

— Aki idefestette a katonát, tévedett. De tudod mit? Inkább menjünk be a boltba. Lássuk mi van oda-bent.

— Már sokszor voltam bent — mondta a fiúcska. — Ott minden nagyon szép, csak az a baj, hogy kifogyott a léggömb.

Elbocsuztam hát a kislányt, aki még megmondta, hogy Lovas Istvánának hívják és Buzsákban lakik. Aztán beléptem az OCL játéküzletbe, mely méltán érdemelte ki a gyermekek elismerését.

A kirakatrendező, Kovács Kálmán és Sirbu Ioan üzletfelelősnek itt bent sikerült megteremtieni a mesevilág hangulatát. A bejáratnál szemben játékokkal megrakott, tündöklő tálfa áll. Balra, virágos dombon nagy szímalom emelkedik, mely körül a babák körbefogódozt sokasága táncra készülődik. Babák mindenütt, nagyok, kicsik és még kisebbek.

A falakat állatképek, gyümölcs- és virágminták díszítik. Egésznek virágos függönyök keretezik a kirakatot. A világitást fűntökben függő színes üveggyömbök szolgáltatják. Jobbra az óriási napraforgóktól övezett „nyuszi villa” tövében tarka tulipánok nyil-

nak s fehér cicák, kutyusok és lovascska barna medve-bocskokkal játszadoznak.

Az üzletben a kiszolgálást végző fiatal lányok maguk sem régóta szakadtak el a játéktól s szívesen mutatják meg a vásárló gyermekeknek hogyan kell egy-egy ujjajta játékkal, vagy társasjátékkal játszani. Így Ticiu Mariona, Doncia Elena és Bernáth Ilonka olyan odaadással végzik az eladást, hogy látszik rajtuk, örömet és élvezetet jelent számukra ez a munka.

A kiállított játékok egyrésze a „Varga Katalin” és „Otelu” szövetzetektől került ki. Sokan vásárolnak játékokat, kis parasztszekereteket, leánykálnak való mosótkőket, a fiuknak tüzőlő autót és az ügyesség fejlesztő zsírfát-játékok. Sok technikai játék is található: autók, rolleerek, motoros-hajók. Olcsók a dobok, szerszámok, játékpáncsák, gereblyék, főzőedények. Nagy a választék értelmes és ügyességfejlesztő társasjátékokban: „Szerkesszünk egyedül rádiót”, „ABC játék”, „Olimpiada”.

Az üzletben vásárolt felnőttek kedveltve látogatnak a játékok között. Kovács Lucia elvtársnő unokahúga, Anika és unokacseje, Senyi és Miki számára vásárol gumilabdákat, lovakat és társasjátékokat. Gornic Gheorghe, a 1. számú iskola tanulója kis autót és verseskönyvet választott ki magának. Rosca Marin, a 2. számú árvaház lakója gumilabdát szeretne kapni a tálfa alá a remélt, hogy éppen olyat kap, amilyent kíván.

A pulk előtt szőke, kékszemű kislány áll, az iránt érdeklődik, hogy

Az aradi pionir-palota könyvtárában

Különböző nemzetiségű pionirok, fiúk és leányok lépik át naponta az aradi pionir palota küszöbét, hogy itt a tanárók által vezetett különböző tanulmányi körökben fejlessék tudásukat és tehetségüket. A tanulmányi összejövetelek után sokan betérnek a könyvtár olvasótermébe, ahol Seidner Imre elvtárs, a könyvtár felelőse és az önkéntes munkát végző pionirok fogadják őket. Az irodalmi és más tanulmányi körök vezetői is rendszeresen látogatják a könyvtárat, ahol rendelkezésükre állanak a szükséges szakmai és irodalmi művek. A könyvtárteremben hetenként az irodalommal összefüggő érdekes, színes előadásokat tartanak.

Kedden délután 5 órakor a szobrászati kör négy tagja: Tulbure Ioan, Horváth György, Bacila Otilia és Engelsein Agnes, a 2. számú vegyes iskola IV. és V. osztályának tanulói keresték fel a könyvtárat. Hamarosan elmerültek az érdekes és tanulságos történetek olvasásában. Felhatar megcsózlalt a csengő, a gyermekek visszaadták a könyveket és készsüldötek az indulásra. A két kislány tekintetével követte a visszaadott könyvet, amíg az ujból a polcra került. Bizonyára szerették volna magukkal vinni és otthon tovább olvasni.

Miért nem ad ki a könyvtár olvasni valót a gyermekeknek? — tesztük fel a kérdést.

Seidner elvtárs elmondja, hogy az év kezdetén a könyvek egynegyed részét a gyermekek kikölcsönözték. A múlt évben kölcsönvett könyveket pontatlanul, vagy egyáltalán nem hozták vissza. Ezért a vezetőség kénytelen volt felfüggeszteni a könyvek kiadását, amíg nem találunk kellő megoldást a hiányosság felszámolására.

Fiatalkoruktól lép be, könyvet hoz, amelyet most adott át valaki a portának. A nyilvántartásból hamarosan kiderül, hogy Georgescu Eleonora, a leányliceum V. osztályának növendéke 1954. április 29-én kölcsönözte a visszajuttatott könyvet.

A szülők törekedjenek arra, hogy gyermekeik haladéktalanul vigyék vissza a multévről még náluk lévő könyveket, tekintve, hogy a vezetőség indokolt megszigorítása következtében a pionirpalota román, magyar, német és orosznyelvű gazdag könyvtára a jelen pillanatban nem áll teljes mértékben a pionirok nevelésének szolgálatában. A félrész, vagy még ennél is rövidebb könyvtárlátogatás alatt a gyermekek csupán képes meséskönyveket lapozgatnak, a többszáz oldalas, nevelőhatású ifjúsági könyvek azonban érintetlenül pihennek a polcokon.

Kíváncsok lenné, hogy a pionirpalota könyvtárát a jól működő városi ifjúsági könyvtár mintájára átszervezzék. Bármilyen készségesek is az önkéntes szolgálatot teljesítő pionirok, a könyvkölcsönzésben gyakorlati munkaerő kell, hogy segítséget nyújtson a könyvtár felelősének.

Rövidesen megkezdődik a tél szünlő, amikor a gyermekek könyvtárák fokozott érdeklődésre számíthatnak. Jó lenne, ha akkor már a pionirpalota gazdag könyvtára is fokozottabb mértékben résztvehetne a pionirok nevelésében.

Helmer Olga, levelező.

A dolgozók beadványainak elintézése a lipparajoni néptanácsnál

Pártunk és kormányunk következetesen harcol a népi törvényesség megszilárdításáért, a bürokrácia kiirtásáért. Ehhez a harchoz nyújt segítséget az a minisztertanács intézkedés is, amelynek alapján a néptanácsok mellett irodák létesültek a dolgozók beadványainak és panaszaik elintézésére.

Lipparajon néptanácsa is létesített ilyen irodát. Az iroda vezetésével Coldea Alexa elvtársat bízták meg. Ezévből több esetben fordultak észrevételeikkel a rajoni néptanács panasztörödéjéhez dolgozó parasztok, hivatalnokok, munkások és intézmények. A beadványok nagyszámú és közönséges néptanácsok működésével kapcsolatos, de lakás-, adó-, földtagosítási és más ügyekkel is foglalkozik. Akadnak egyéni sérelmek, leleplezések is.

Az egyik konopi lakos például arról értesítette a rajoni néptanácsot, hogy Joldi Ludovic „feketén” dísznót vág s husát értékesíti. Az iroda vezetője az ügyet a kereskedelmi osztályhoz tette át, amely a helyszínen folytatott vizsgálatot. Kiderült, hogy a bejelentés meglehetősen valószínű és Joldi ellen az illetékes hatóságok megindítottak a szükséges lépéseket.

Mirea Ioan, a birki kollektív gazdaság tagjának tizenkilenc napi munkáját hibásan számolták el. Mivel a vezetőtanács nem vette figyelembe követelését, Mirea Ioan a lipparajoni néptanácshoz fordult. A helyszínen lefolyt vizsgálat után Mirea Ioannak szabályszerűen elszámolt munkanapegységeit.

A beadványokból kiválgatjuk, hogy a dolgozó parasztok örködnek a népi törvényesség tiszteletben tartásán. Rosia-Noua község több dolgozó paraszta elhatározta, hogy biztositást alakít, amely ügyel arra, ne főzzenek „feketén” a pálinkafőzők és tartásák be a törvényes rendelkezéseket, mert nem engedik meg az állam megkárosítását.

Egy másik ügyirat azt igazolja, hogy a dolgozó parasztok tördönek a nép vagyonával. Az értesítés elküldi közölték a lipparajoni néptanácsnak, hogy Miklós István Kápolnás község néptanácsának elnöke meszet adott el. Tudvalevő, hogy Kápolnásan jóminőségű meszet égetnek. A rajoni

néptanács kiküldöttei kiszálltak a helyszínre és megvizsgálták az ügyet. Kiderült a következő: A néptanács elnök, hogy a kultúrothron felépítését meggyorsítsa, valóban eladott meszet, de megkárosításról szó sem volt. Hivatalos iratokkal igazolta, hogy a befolyt összeget a kultúrothron építkezésére használta fel. A hiba azonban ott történt, hogy a néptanács elnök, ahelyett, hogy előzetesen a végrehajtó biztosság tagjaival közösen megbeszélte volna a meszeladott ügyet, egyedül intézkedett. Ez adott okot a félreértésre a dolgozó parasztok körében.

Ez a néhány példa is bepillantást nyújt a rajon sokrétű életébe.

A lipparajoni néptanács panasztörödjének vezetője a beérkezett iratokat huszonnegy órán belül átadja az illetékes ügyosztályoknak. A különleges természetű bejelentéseket személyesen vizsgálja meg. Különösen komoly segítséget kap a mezőgazdasági és kereskedelmi ügyosztálytól, amely igen rövid idő alatt intézi el a beérkezett ügyeket.

Nem nyújt kellő segítséget Coldea elvtársnak a lipparajoni néptanács végrehajtó biztossága. Noha többször kért irodahelyiséget, még mindig nem történt intézkedés ebben az ügyben. Pedig ez nagy hiba. A jelenlegi irodahelyiségben más ügyosztályhoz tartozó hivatalnokok is dolgoznak és így lehetetlen a fogadóórakon alapos megbeszélést folytatni az irodát felkereső dolgozókkal. A végrehajtó biztosság nem serkenti a néptanács képviselőket arra, hogy megmagyarázzák a dolgozóknak az iroda szerepét.

Az iroda vezetőjének feladata tehát, hogy állandó szoros kapcsolatot tartson fenn a községi néptanács képviselőikkel, magyarázza meg nekik az iroda működésének fontosságát. A képviselőknek pedig felvilágosító munkájukkal a közügyek iránti fokozott érdeklődést kell felkelteni a dolgozóknak, mert bejelentéseik és egészséges, közérdeklő javaslatok hozzájárulhatnak nemcsak a lipparajoni néptanács, hanem a községi néptanácsok munkájának megjavításához és az államgazdasági szervek fogatékosságának kiküszöböléséhez is.

Serenui József

Tesztnevelés és Sport

A szovjet atléták 1954-ben elért nemzetközi sikerei

Egy év alatt 18 Európa-ücsöset és 16 világücsöset állítottak fel a szovjet atléták. Páratlan teljesítmény ez az atlétika történetében. Az új világücsöcsök közül is kiemelkedik Csudina 173 cm-es női magasugró világücsöcsa, Vladimir Kusnak az 5000 méteres siklításban elért 13 p. 51,2 mp.-es szűdülés ideje, valamint Krivonozov 63,34 méteres csúcseredménye, amit azonban honfitársa, Nenasev már meg is döntött. Az új, még nem hitelesített világrekord 64,05 m.

Galina Zibina 16,28 méteres eredménye a súlylökésben valóban bámulatremelő eredmény, mintahogy Nina Otkolenko 800 méteren elért 2 p. 6,6 mp.-es ideje is magára vonta az atlétika kedvelőinek figyelmét.

Ez csak néhány eredmény, de hiszen beszél a szovjet atléták képzett-

ségéről és a szovjet atlétika hallatlan ütemű fejlődéséről. Az az atlétikai verseny, melyen résztvesznek a szovjet atléták is, új rekordok megdöntéséhez vezet s a szovjet atléták részvétele minden esetben emeli a verseny színvonalát.

A berni Európa-bajnokság a szovjet atléták sikereinek jegyében zajlott le, a csehszlovák-szovjet atlétikai találkozó egyike volt az év legszínvonalasabb versenyneinek.

Mindez azt mutatja, hogy a tömegsportra, a GTA mozgalomra alapozott szovjet atlétika új és új tehetséges fiatal sportolókat indít el azon az uton, amely az olimpiai bajnoksághoz és a világücsöshöz vezet. Eddig a szovjet atléták közül már sokan befutották ezt a dicsőséges utat.

Sikeresen zárult a borosjenői birkozó, súlyemelő és ökölvívó verseny

December 30. tiszteletére a Borosjenőrajoni Testnevelési és Sportbiztosságt az aradi sportközségek versenyzőinek részvételével birkozó, súlyemelő és ökölvívó tornát rendezett, amely sikeresen zárult. A súlyemelőket két új tartományi ücsöset állítottak fel s több jó eredmény született. Külön ki kell emelnünk a kis közepsúlyban versenyző Morvai eredményét, aki még ifjúsági versenyző s 255 kiló eredménye nagy reményekre jogosítja.

A súlyemelő versenyében a következő eredmények születtek: legkisebb súly: Heiberger (UTA) 195 kiló, pehelysúly: Nistor (UTA) 250 kiló (tartományi ücsös), könnyűsúly: Gligor (UTA) 277 kiló (tartományi ücsös), kisközépsúly: Morvai (UTA) 255 kiló, közepsúly: Curela (UTA) 285 kiló, kishézsúly: Demian (UTA) 252 kiló.

A birkozók közülmeiből a következő versenyzők kerültek ki győztesen: kislégsúly: Belea (UTA), nagy-

légsúly: Stanciu (UTA), pehelysúly: Német (UTA), könnyűsúly: Kovács (UTA), kisközépsúly: Keszser (Mecul), nagyközépsúly: Corodan (UTA), kishézsúly: Sipos (UTA).

Igen helyes kezdeményezése volt Borosjenőrajoni Testnevelési és Sportbiztosságnak a vasárnap megrendezett birkozó, súlyemelő és ökölvívó verseny. Kár, hogy a vidéki fiatalok nem kapcsolódhattak be jobban a vasárnapi verseny küzdelmeibe. Mindenesetre a jövőben rendezesíteni kell az ilyen népszerűsítő versenyeket, ugyanis így megkedveltethetünk a vidéki fiatalokkal számos sportágat.

Nagyon egészséges kezdeményezés lenne, ha a városi sportközségek vállalnák egy-egy vidéki sportközség patronálását, melynek során technikai és taktikai segítséget nyújtanának a vidéki sportolóknak. Ezzel előnének azt, hogy a vidéki sportközségek tevékenységének színvonala észrevehetően javulna s ugyanakkor mind többen vennének részt számos sportágban.

Néhány sorban

A Reuter hírügynökség jelentése szerint az Indiai Labdarugó Szövetség meghívást küldött a szovjet és magyar labdarugó csapatnak. Az indiai szakvezetők terve szerint a mérkőzésre már az 1955-ös esztendő első heteiben sor kerülne.

Az „East Bengal Club” labdarugó együttese már ismert hazánkban és a Szovjetunióban is, de különben keveset tudunk az indiai labdarugásról.

A „Szovjetszkij Sport” „Labdarugás Indiában” címmel cikket közöl, melyben ismerteti az indiai labdarugás fejlődését, rendszerét és eredményeit.

A labdarugás kedvelői érdeklődéssel tekintenek a magyar és szovjet labdarugók indiai szereplése elé.

Rózsa Aliz.

Szétosztották közös munkájuk gyümölcsét

Szombaton, a délelőtti órákban zárszámadásra gyűltek össze a szonrai „Proietár” kollektív gazdaság tagjai. A jövedelemelosztás kezdetét megelőző gyűlésen Oláh József, a gazdaság elnöke, felolvasta a vezetőtanács évi jelentését, amelyben rámutatott az elért eredményekre és felvázolta a jövő évi feladatokat. A jelentésből kitudott, hogy a kollektívisták között többféle termény és ipari termék kerül elosztásra a végzett munkanapok arányában. Buzából 2,471 kilót, árpából 0,371 kilót, rozsából 0,230 kilót, tengeriből 5,710 kilót, napraforgómagból 0,220 kilót, szappanból 0,170 kilót, cukorból 0,011 kilót, szibírből 14 centimétert, számból 17, fűhérvászonból pedig 16 centimétert osztottak egy munkanapra. Kiosztásra került még egyéb termény, valamint pénz is. Igen jelentős eredménynek tekinthető, hogy ebben

a kollektív gazdaságban az idősök és betegek kivétel nélkül részt vesznek a munkában, amelynek tagjai legalább 100 munkanapot teljesítettek volna.

A beszámoló elhangzása után követően felszólalt a kollektívisták Farkas Sándor rámutatott arra, hogy ez évben hiányos politikai munkát fejtettek ki a kollektív gazdaságban.

Catana Teodor brigádvezető arról beszélt, hogy az őszi munkálatok során hibákat követtek el a gazdaságban. Így például az őszi elvetett búzát csak felületesen, a vetőgép magtartójában kezelték vegyi anyagokkal, holott ezt előzetesen, megfelelő körülmények között kellett volna elvégezni.

A gyűlés után a jövedelem elosztására került sor. Elsőnek Kigyós János elvtárs szállította haza évi keresetét. Kigyós elvtárs negyedikével

330 munkanapot végzett. Ezért 2298 kiló búzát, 5256 kiló tengerit, 342 kiló árpát és nagymennyiségű más terményt kapott. Pacurar Petru, aki negyedikével 557 munkanapot teljesített, 1374 kiló búzát, 3177 kiló tengerit, 205 kiló árpát, valamint számos más terményt szállított haza. Antal Erzsébet egymaga 169 munkanapot teljesített. Ezért 418 kiló búzát, 967 kiló tengerit és 63 kiló árpát kapott. Szépen részesült a közösen termelt javakból Szabó György, aki másodmagával 447, Kovács Erzsébet, aki egymaga 191, valamint Horváth László és Lovász Julianna, akik szintén egyedül 266, illetve 192 munkanapot teljesítettek ez évben.

A közös munka tehát a szonrai kollektívisták számára is gondtalan életet biztosított.

Gyenge számadás

A mezőgazdasági év végén a kollektív gazdaságokban papírra vetik a terméseredményeket, számbaveszik az elévült építkezéseket, kiosztják a kollektívisták évi jövedelmét. Sok helyen várakozáson felüli az eredmény, máshol pedig azon aluli. Ilyenkor azt mondjuk: szebb eredményt is elérhettek volna, ha a kollektív gazdaság minden egyes tagja rendszeres munkával hozzájárul annak kiválásához.

A nagyfalui „Szocializmus útja” kollektív gazdaság tagjai ez évben nem értek el kielégítő eredményt. Igaz, szépen építkeztek, elkészült egy halvány állapotú befogadó istálló és egy akol 300 juh részére. A terméseredmények azonban nem kielégítőek, mivel a különböző mezőgazdasági munkálatokat nem végezték el az agrotechnikai szabályok figyelembevételével. A kukoricát például csak kétszer kapálták meg. Az őszi munkáknál is súlyos lemaradás mutatkozik. Bár 100 százalékosan elévülték a vetést, de 20 hektár területen még mindig nem szállították haza a kukoricaköröt. Mégis 18 fogat már több napja nem dolgozik. Megtörtént, hogy a mezei brigád ve-

zetőinek, Serbovan Miloran és Giugiu Dusanak kellett menniük vetni, vagy takarmányt szállítani, ha azt akarták, hogy a munka ne maradjon el.

A kollektív gazdaság vezetőtanácsa nem tudta úgy megszervezni a munkát, hogy a tagok nagyrésze rendszeresen dolgozzon. Voltak olyan kollektívisták, akik nap-nap után jártak munkába, mint Cheveresan Vlada, aki családjával együtt 493 munkanapra végzett, valamint özevgy Polh Katalin és lánya, akik a nyár folyamán egyszer sem maradtak ki a munkából. Azonban nem mondhatjuk el ugyanazt a tagok többségéről. Ristin Lóránt például csupán 140 munkanapra végzett, bár sokkal többre lett volna képes. A nemtörődömség fő oka a politikai nevelés hiánya. A kollektív gazdaság pártalapszervezete nem foglalkozott kellőképpen a tagok nevelésével. Pap Pál, a kollektív gazdaság párttitkára, nem igyekezett felvilágosítani a dolgozókat arról, hogy csak közösen dolgozva érhetnek el szép eredményeket. Pap Pál elvtárs munkája főleg arra korlátozódott, hogy néha megjelent a

rajoni pártbizottságnál „tevékenységéről számot adni”. Pap elvtárs már több, mint két hónapja elhagyta Nagyfalut, Szekesutrára, szülőfalujába költözött. A rajoni pártbizottság azonban nem intézkedett, hogy a kollektív gazdaságban új párttitkárt válasszanak.

A nagyfalui kollektív gazdaság tagjait nem segítette kielégítően a nagyfalui gép- és traktorállomás sem. A kollektív gazdaságba küldött három traktoros közül rendszerint csak egy dolgozott. A többiek gépeket javítottak, vagy valamilyen szükséges alkatrészt vártak a gép- és traktorállomástól. Kezdetben a traktor működéséhez szükséges motorolajat Nagyfaluban tárolták, később azonban a traktorosok, a munka „jobb” menete érdekében, naponta a szomszéd faluba mentek motoroláért.

A jobb politikai nevelés hiánya és a gép- és traktorállomás fokozottabb segítségével elengedhetetlenül szükséges ahhoz, hogy a kollektív gazdaság tagjai a jövő évi zárszámadáskor lényegesen szebb eredményekkel dicsekedhessenek.

Hegyi Mária

Az új élet útján

— István bácsil István bácsil Jónnek már a nagyviratosiak is — mondják boldogan többen is — egyszerre Tóth Istvánnak, a nagyviratosi „Varga Katalin” kollektív gazdaság elnökének.

Nagy az öröm a községben. A kollektív gazdaság fennállásának második évfordulóját ünneplik. Az utcákon ünneplő ruhába öltözött dolgozó parasztok szaporán léptekkel igyekeznek a kollektív gazdaság felé és mosolyogva integetnek a szomszéd falvakból érkezőknek. Eljöttek a kisiratosi, a nagyviratosi, a kisvári és a tornyai kollektív gazdaság, valamint a szederhádi „Péteri Sándor” mezőgazdasági társulás tagjai, hogy ők is megünnepeljék azt a napot, amikor a nagyviratosi szegény- és középparasztok, megértve pártunk útmutatását, kollektív gazdaságba tömörültek.

Alig múlt el fél és a kultúrthoz már zsúfolásig megtelt. Sokan jöttek, hogy megismerjék a nagyviratosi „Varga Katalin” kollektív gazdaság tagjainak két év alatt elért eredményeit.

A terem egyik sarkában kissé félénkén foglal helyet Kovács János egyénileg gazdálkodó dolgozó paraszt. Arcáról nem öröm, hanem bánat tükröződik. Az első között lépett be 1952-ben a kollektív gazdaságba, a kulákok rémhírtérjesztése azonban csakhamar megfélemlítette és 1953 őszén kilépett. Nem sok idő telt el azóta, de éppen elég ahhoz, hogy Kovács János megismerje a kulákok által terjesztett hírek mögött meghúzódó aljas szándékot. Ezért újra beadták felvételi kérvényét. Tudta, hogy ezen a nagygyűlésen az ő kérvényéről is szó esik. Türelemmel, lesütött szemmel várta a gyűlés megkezdését.

A jelenlevők figyelmesen hallgatták a kollektív gazdaság elnökének jelentését, amelyből kitudott, hogy a gazdaság a megalakulása óta 6 fejősténnyel, 4 kétéves üszővel, 48 birkaival, 8 anyakocával és 2 igaz ökrökkel gyarapodott. Ezidő alatt Kovács és kerékgyártóműhely, daráló helyiséget építettek, daráló-motort vásároltak, valamint egy 4 tonnás híd-mérleget, amely nagymértékben megkönnyíti a termékek lemerését.

Az elnök ezután az idei terménykiosztásról beszélt. Minden munkanapra jut 3 kiló 70 deka buza, 10 kiló 28 deka szemeskukorica, 1 kiló 25 deka árpa, valamint burgonya és egyéb termény jut. Ezenkívül a kollektívisták jelentős mennyiségű ruhaanyagot is kapnak és munkanaponta 4,50 lej.

A jelentés minden kollektívistában az öröm és a megelégedettség érzését keltette, hiszen nem egy van közöttük, aki a két év alatt házat, tehenet, kerékpárt és rádiót vásárolt magának. Ifju Gera Antal és Szabó T. István például házat vett, Vig József, Kovács Pál, Guba István, Telek András és mások pedig tehenet vásároltak ezidő alatt.

— És most, elvtársak — mondta az elnök — a nagygyűlés elé terjeszttem Kovács János és Bicski Sándor felvételi kérvényét.

A jelenlevők közül sokan Kovács Jánosra néztek. Ismerték jól, hiszen egy évvel ezelőtt velük dolgozott. Többen felszólaltak és elvtársi módon megbírálták, figyelmeztették, hogy ne hallgasson többé a kulákokra, mert csak így kerülhet vissza a kollektív gazdaságba.

Vita után a nagygyűlés egyhangúlag elfogadta Kovács János és Bicski Sándor kérvényét. Örömtől csillogó szemükben látható volt: boldogok, hogy ismét az új élet felé vezető útra léphetnek.

— Látja, János bátyám, — mondta Katkó Sándor kollektívista — ha nem hallgat a kulákokra, akkor maga is már ott tartana, ahol mi. Na, de sebj. Menjünk mi is át! — és a kollektív gazdaság székébe felé mutatott.

Az idő már későre jár, de a nagyviratosi „Varga Katalin” kollektív gazdaság épületében még javában folyt a mulatság. Mindenütt boldog, vidám arcok. Az ifjak és öregek együtt ropják a táncot.

Hegedűs István

Élenjárnak a szerződéskötésben

Nadab község dolgozói közül egyre többen értik meg a szerződéskötés jelentőségét. Panda Flora dolgozó paraszt az elmúlt év folyamán kötött szerződést. A megállapított 130 kiló helyett azonban 187 kilóval hízta fel a sertést a szövetkezetnek. A jószágért 2224 lej kapott.

Hasonlóan szép eredményt ért el Dragan Ioan, aki 130 kilóval szerződött sertés helyett 210 kilóval állatot adott át a szövetkezetnek.

A felvásárlás is jól halad Nadabon. Több dolgozó paraszt nagyobb mennyiségű kukoricát adott el a szövetkezetnek. Pacu Ioan 200 kiló, Jivan Emilia 46 kiló kukoricát.

A Sandra községi szövetkezet kullog a felvásárlásban

A Sandra községi szövetkezet nem teljesítette felvásárlási tervét, Nagy-szentmiklósról kullogó szövetkezetek közé tartozik. A tervet azért nem tudták teljesíteni, mert a szövetkezet vezetőtanácsa nem intézkedett, hogy megfelelő felvilágosító munkát végezzenek a dolgozó parasztok között. Nem magyarázták meg, hogy mennyire előnyös a dolgo-

zó parasztok számára, ha terményeiket a szövetkezet útján értékesítik. De előfordul az is, hogy a dolgozó parasztok nem találják meg a szövetkezetben azokat az árakat, amelyekre szükségük van. Mindezek az okok járultak hozzá, hogy a szövetkezet rajoni viszonylatban kullog. A vezetőtanács tegyen meg mindent, hogy az említett hiányosságokat minél hamarabb kiküszöbölje.

A Sandra községi szövetkezet nem teljesítette felvásárlási tervét, Nagy-szentmiklósról kullogó szövetkezetek közé tartozik. A tervet azért nem tudták teljesíteni, mert a szövetkezet vezetőtanácsa nem intézkedett, hogy megfelelő felvilágosító munkát végezzenek a dolgozó parasztok között. Nem magyarázták meg, hogy mennyire előnyös a dolgo-

Minden erőt a felvásárlási terv teljesítéséért

A Paulis községi szövetkezet sikereket ért el a felvásárlási terv teljesítésében. Eddig 20.835 kiló kukoricát, 5010 kiló napraforgót és egyéb terményt vásároltak fel. A zöldség-félék felvásárlási tervét 100 százalékosan teljesítették. Különösen szép eredményt ért el Crisan Iosif és Varga Antal. Nagy segítséget nyújtottak Vigh Mária és Crisan Petru paulisi és Blaj Gheorghe és Balogh István barackai szövetkezeti meghatalmazottak.

Ennek ellenére a negyedik negyed évi felvásárlási tervét csak 50-60 százalékosan teljesítették. Lemaradás mutatkozik a burgonya, buza, árpa felvásárlása terén. A hiányosság fő oka az, hogy nem tartották be a napi ütemtervet. A napi ütemterv elhanyagolását mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy december 9-én például csak 411 kilogramm kukoricát vásároltak fel, pedig az ütemterv 650 kilogrammot ír elő.

A szövetkezet vezetőjének másik hibája, hogy nem népszerűsítette azokat a dolgozó parasztokat, akik jelentős mennyiségű terményt értékesítettek a szövetkezet útján.

A szövetkezet vezetősége, a néptanács és a pártalapszervezet irányításával törekedjen arra, hogy felvásárlási tervét minél hamarabb teljesítse.

A begyűjtő legyen megbízható

A lipparajoni Dongos község lemaradt a begyűjtésben. A község dolgozó parasztjai közül sokan beadták kvótájuk nagy részét, azonban pár kilós hátralékok maradtak. Így előfordultak olyan esetek, hogy 2 vagy 5 kiló hagyma, pár kiló szén, esetleg egyéb gabonamű hátralékokat a község dolgozó parasztjai halogattak beadni. Ugyanis Munteanu Gheorghe begyűjtő, mint aki jól végezte dolgát, otthon ül, legfőbböszt ittas állapotban, a begyűjtést a véletlenre bízta. A begyűjtő mulasztásait kihasználják a kulákok, akik nagyon siettek beadni kvótájukat. Így Rainescu Livius 10.928 kilogramm kukoricával, Nicola Pavel 8861 kilogramm kukoricával, Onescu Pavel pedig 7285 kilogramm kukoricával maradt adós. Mások, mint Poenaru Gheorghe és Darnescu Gheorghe a gvengetermésre, a vadászok pusztítására hivatkoztak és ezt a „kifogást” többen átvették tőlük.

Mikor a rajoni néptanács és a begyűjtési központ felelőse felkereste Munteanút, betegsége meghiúsította, felmentését kérte a munka alól. Azonban nem fogadták el ezt a kifogást, hanem munkája folytatására szólították fel. Munteanu Gheorghe kénytelen-kelletlen nekifogott a munkának és kiderült, hogy sok helyre azért rejtett be nem, mert régebben éppen ott pálinkázott és így lekötve érezte magát.

A községi néptanács végrehajtó bizottsága és a begyűjtőszerveket jobban ügyeljenek a begyűjtés menetére és törekedjenek arra, hogy a jövőben hasonló esetek ne forduljanak elő.

Lelkes, felkészült állatgondozók

Egész dolgozó népünk lelkesen küzd a Román Munkáspárt irányelv-tervezetében megjelölt magyszerű célkitűzések életre-keltéséért. Az irányelv-tervezet egyebek között állatállományunk jelentős gyarapítását írja elő.

Képünkön a varjasi állami gazdaság két sertésgondozóját: Braun Margitot és Rosenzweig Annát látjuk, akik kiváló munkát végeztek az állami gazdaság sertésnevelésében az állatállomány növelés érdekében.

Churchill rosszhíszemű akcióiról

Churchill, Anglia miniszterelnöke, november 23-án beszédet mondott a woodfordi kerület választói előtt. Ennek során nyíltan kijelentette, hogy még a második világháború befejezése előtt — amikor a németek szeszével adták meg magukat és tömegesen diadalmasan vonultak — ő, Churchill, táviratban utasította Montgomery tábornokot, az európai angol csapatok parancsnokát, „gyűjtsék össze és raktaözöklék el” gondosan a német fegyvereket, hogy könnyen visszaadhassuk őket a német katonáknak, akikkel együtt kellett volna tartanunk, ha a szovjet offenzíva tovább folytatódott volna. „Montgomery tábornok igazolta a képmutató parancsot.”

A nemzetközi kapcsolatok és a háborúk történetében csaknem példátlanul áll a kötelezettségek és a szövetséges minőség olyanszerű elárulása, mint az a kétkulacsosság, amelyről Churchill ur és Montgomery tábornok tett tanubizonyítást a második világháború végén. Ez a magyarázata annak, hogy Churchill nyilatkozata mindenütt jogos felháborodást keltett.

Churchill bizonyára észrevette később, hogy eljárt a szája, ezért, amikor december 1-én felszólalt az alsóházban, igyekezett mentegődni, igyekezett tompítani az a benyomást, amelyet woodfordi nyilatkozatával keltett. Odáig ment, hogy bizonytalannak mondogatta efféle is, hogy egyáltalán küldött-e még táviratot Montgomery tábornoknak. Azt állította, „nincs kizárva, hogy nem is küldött ilyen táviratot”. Churchill ugyanakkor ismét kijelentette a parlamentben, hogy akár küldött ilyen táviratot, akár nem, de valóban fel akarta használni a hitlerista katonákat és tisztakat a szovjet hadsereg

Inta: G. ZSUKOV,
a Szovjetunió marsallja

ellen — szövetségese ellen a hitlerellenes koalícióban.

„Beosztottbeli kérdés és politikai lépés lett volna, hogy visszaadjuk a fegyvereket nekik” (vagyis a hitleristáknak) — mondotta Churchill. Montgomery azonban még aznap, december 1-én, másodsorú is megértesítette, hogy 1945-ben valóban kapott táviratot Churchillről, „aki azt követelte tőle, hogy álljon készen a legközelebbi német csapatokkal való közös akcióra, arra az esetre, ha az oroszok tovább folytatják előnyomulásukat” és hogy tartása tökéletes rendben a hitlerista hadsereg fegyverzetét.

Churchill és Montgomery vallomása új fényt vetnek a második világháború végső eseményeire, Churchill politikájára és mesterkedéseire. Churchill egyébként — mint ismeretes — ma is egyik legbüzsőbb szervezője Nyugat-Németország remilitarizálásának, a nyugatnémet Wehrmacht megteremtésének és egyes nyugati államok agresszív katonai tömbjébe való bevonásának. Más tények azonban azt bizonyítják, hogy Churchill és Montgomery emlelt vallomása, megközelítőleg sem fedik fel a teljes valóságot arról, hogy milyen is volt a Churchill-kormány politikájának igazi jellege a második világháború végén és közvetlenül a háború után. Amint Churchill közvetlen utasításából ma már teljesen világos, ezek a tények azt bizonyítják, hogy az európai angol parancsnokság nemcsak összegyűjtötte és elraktározta a szétvert hitlerista csapatok fegyvereit — azzal a céllal, hogy saját szövetségesei ellen fegyverezze fel a csapatok maradványait, — hanem hosszú ideig

fenntartotta a hitlerista hadsereg egyes szervezeti egységeit is. Ez a tény homlokegyenest ellenkezett azokkal a kötelezettségekkel, amelyeket Anglia 1945-ben, a potsdami egyezmény alapján ünnepélyesen magára vállalt.

Churchill és Montgomery jelenlegi vallomásaikban főnyében új jelentőséget nyernek azok az események, amelyek a németországi ellenőrző tanácsban 1945 végén történtek.

Mint a Szovjetunió képviselője a németországi Ellenőrző Bizottságban, 1945 november 20-án emlékiratot nyújtottam be a németországi ellenőrző tanácsosoktól arról, hogy a volt hitlerista hadseregnek milyen szervezeti egységei találhatók a németországi angol övezetben. Az emlékiratban adatokkal bizonyítottam be, hogy az európai angol csapatok parancsnoksága hét hónappal Németország feltétel nélküli fegyverletétele után a hitlerista hadseregnek több-száz ezer német katonából és tisztból álló szervezeti egységeit tartja fenn, az angol megszállási övezetben — vezérkarokkal, adminisztrációval, osztályokkal és parancsnokságokkal együtt. (Alább közöljük az emlékirat szövegét.) Amikor ezt az emlékiratot az ellenőrző bizottságban megvizsgáltuk, Montgomery — akat a tagadhatatlan tények sarkakba szorítottak — kénytelen volt beismerni, hogy Németország angol megszállási övezetében valóban vannak német egységek, amelyek — ugymond — „várják, hogy feloszlassák őket, vagy amelyek az ő (Montgomery — a szerk.) parancsnoksága alatt működnek.” Montgomery akkor képmutatóan a német csapatok feloszlásával kapcsolatos „technikai nehézségekkel” magyarázta az angol parancsnokság eljárását, noha nyilván-

való volt, hogy ez az érvelés nem öszinte.

Meg kell jegyeznem, hogy amint Montgomerynek 1945 november 30-án az ellenőrző bizottság előtt tett nyilatkozatából kitudott, a Montgomery tábornok által képviselt angol katonai parancsnokság ténylegesen az amerikai parancsnokság is ismerte.

„Csodálkozom — mondotta, — ha valaki azt mondaná nekem, hogy ebben a kérdésben (a hitlerista hadsereg szemben tanúsított magatartásról volt szó) másképp jartunk el, mint amerikai kollégám, mert magatartásunkat kezdetől fogva, még az Eisenhower tábornok által vezetett egységes parancsnokság idején állapítottuk meg.”

McNary tábornok, Amerika képviselője az ellenőrző bizottságban a tények sulya alatt kénytelen volt beismerni, hogy — nézete szerint — Montgomery tábornoknak az angol megszállás alatt lévő övezetben lévő szervezeti hitlerista katonai egységekre vonatkozó nyilatkozatából az tűnik ki, hogy „ő (vagyis Montgomery) nem hallotta végre a potsdami értekezlet határozatát.”

Noha a Szovjetunió képviselője a németországi ellenőrző bizottságban, valamint a Szovjetunió, az USA, Anglia és Franciaország külügyminisztereinek 1947 március-április moszkvai értekezletén ismételték kérék, hogy osszassák fel teljesen az angol megszállási övezetben meghagyott katonai egységeket, továbbra is erősen maradtak a német csapatoknak olyan jelentős egységei és alakulatai, amelyek azelőtt a hitlerista Németország szárazföldi, légi és tengeri haderőinek kötelékébe tartoztak.

Tudvalevő, hogy az említett alakulatok javarésze most is megvan Nyugat-Németországban, úgynevezett „kisebítő egységek” („Dienstgruppen”) formájában, Angliá és az Amerikai Egyesült Államok megszálló oszlopai mellett.

December 7-én az alsóházban ismét meginterpellálták Churchill szovjetellenes szándékaiával kapcsolatban. A képviselők főleg Montgomery és von Busch hitlerista tábornok megállapodásával kapcsolatosan intéztek kérdéseket Churchillhez. Ez a megállapodás „német fegyveres erőket fenntartására, valamint fegyverzetük összegyűjtésére és elraktározására” vonatkozott. Churchill az interpellációra válaszul kijelentette: „A németek feltétel nélküli fegyverletétele után semmilyen német fegyveres erő nem tartottunk fenn.”

Nyilvánvaló, hogy Churchillnek azért volt szüksége erre a kijelentésre, hogy újból félrevezethesse a közvéleményt.

A felsorolt tények Churchill és Montgomery beismerésével együtt azt bizonyítják, hogy Churchill már tíz évvel ezelőtt felkészült arra, hogy felfegyverezze a szétvert hitlerista hadsereg maradványait és felhasználja őket az egyik szövetséges nagyhatalom, a Szovjetunió elleni háborúban. A fenti tények azt bizonyítják, hogy

A szovjet megbízott emlékirata az egykori német hadseregnek az angol megszállási övezetben megmaradt szervezeti egységeivel kapcsolatban

A Németország legyőzése kapcsán 1945 június 5-én aláírt nyilatkozat az a berlini értekezletnek Németországra vonatkozó határozata értelmében:

„Teljesen le kell szerezni Németország összes fegyveres erőit és minden német ellenőrzés alatt álló katonai egységet, bárhol állomásoznak, beleértve a szárazföldi, légi, légvédelmi és haditengerészeti erőket, az SS-t, az SA-t és a Gestapo-t, valamint minden más fegyveres haderőt, vagy segédszervezetet...”

„A német militarizmus és nácizmus feltámasztásának vagy újjászerve-

vezésének megelőzése céljából teljes egészében és véglegesen feloszlatták Németország egész szárazföldi, tengeri- és légi haderőjét, az SS, SA, SD és a Gestapo összes alakulatait minden szervezetiükkel együtt, a vezérkarokat és intézményeiket — beleértve a nagyvezérkar is, a tisztok, a tartalékosokat, a katonai iskolákat, a háborús veteránok szervezeteit, továbbá mindazokat a katonai vagy félkatonai szervezeteket s a hozzájuk tartozó klubokat és szövetségeket, amelyek a német katonai hagyományok megőrzését szolgálják.”

(Folyt. a 4. oldalon)

A „Vöröb Lelögó” szerkesztősege és kiadóhivatala: Karl Liebknecht utca 2-4 sz. Telefon: Szerkesztőség: 30-87, 15-10, 35-69 és 16-92. Kiadóhivatal: 16-92. Nyomda: 20-77. Intreprinderea Poligrafică Arad. — Taxa postala plătită în numerar, cont. aprobăril No. 53/1945.